

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

5

1908

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ. Κ.Π.Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Α'

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ¹

122.

Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XVII (φ. 195).

Μανουήλ Μιλαξοῦ Νομοκάνων.

Ἐν φ. 192^a. Ἐτελειώθη σὺν θεῷ τὸ παρὸν νόμιμον διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς καὶ ἁμαρτωλοῦ Παρθενίου ἀρχιερέως τοῦ Πελοποννησίου, κατὰ τὸ ἀχνύζον ἔτος τὸ σωτήριον: ἐν μηνὶ Μαίῳ κε' καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχέσθε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Κύριον.

Περὶ τοῦ βιβλιογράφου Παρθενίου ἀρχιεπισκόπου Εὐρυσεύτης ἴδε Νέον Ἑλληνομνημονα Τόμ. Δ' σ. 352.

Ἐν φ. 195^a ἄλλη χεὶρ τοῦ αὐτοῦ 17^{ου} αἰῶνος. Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπάρχει τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐν τῇ χώρᾳ Χρῦσαφα καὶ ὁ ἀποξενώσας αὐτὸ ἐκ ταύτης ἔστω ἀφωρισμένος ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου παντοκράτορος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ τυμπανιαῖος ὡς ἱεροδούλος. Ἄλλη δὲ χεὶρ τὴν μὲν λέξιν ἔστω διέγραψε, τὸ δὲ ἀφωρισμένος διώρθωσεν εἰς συγχωρημένος καὶ τὸ ἄλυτος εἰς λυτός, ἀπέλειψε δὲ τὰ μετ' αὐτὸ ἀρχῆθεν γεγραμμένα καὶ νῦν ἀδιάγνωστα.

Ἐν φ. 195^a 195^b ἰδιωτικαὶ σημειώσεις ἀναφερόμεναι εἰς οἰκογενειακὰ συμβάντα ἀγνώστου κτήτορος τοῦ κώδικος ἐν Ζακύνθῳ διαμένοντος. Ἐν δὲ φ. 195^b μονοκονδυλικῶς αἱ λέξεις ἱερομόναχος καὶ πνευματικός.

Στάξεις νέα.

123.

Χαρτ. 0,205×0,15. Αἰῶνος XVII (φ. 145).

1 (φ. 1^a). «Περὶ τοῦ ἀπλοῦ συλλογισμοῦ τοῦ σοφωτάτου Νικολάου ἱερέως τοῦ Ἰελαροντζάνου ἀγλς ».

¹ Συνέχεια ἐκ τοῦ Τόμ. Ε' σ. 107.

2 (φ. 74^ε). Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν».

Προτάσσεται προοίμιον «τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἱερέως τοῦ Κλαροντζάνου· νῦν δὲ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας».

3 (φ. 79^ε) «Περὶ ἀποδεικτικῆς τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Νικολίου ἱερέως τοῦ Ἐκλαροντζάνου· νῦν δὲ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας».

4 (φ. 121^ε). Τοῦ αὐτοῦ «Περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων».

5 (φ. 132^ε) «Περὶ τοῦ περὶ ἑρμηνίας πέμπτου τμήματος· πρότερον ἐναντία ἔστι ἡ κατάφασις τῆ ἀποφάσει· ἢ ἡ κατάφασις τῆ ἀποφάσει· οἷον μᾶλλον ἀντίκειται Πᾶς ἄνθρωπος ἀγαθός τῆ Οὐδεὶς ἄνθρωπος ἀγαθός ἢ τῆ Πᾶς ἄνθρωπος κακός».

Ἐν τέλει (φ. 141^ε)· Εἰλήθε τέρμα τὸ παρὸν βιβλίον εἰς τοὺς 1685 Χριστοῦ ἐν μηνὶ Νοεβρίῳ 16 καὶ Ἡ μὲν χεὶρ ἢ γράψασα σάπεται τήφῳ ἢ δὲ γραφή μένει εἰς ἀπεράντους αἰῶνας.

Στάχους νία.

124.

Χαρτ. 0,225×0,155. Αἰῶνος XIX (φ. 295).

«Βιβλίον περιέχον περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς, κανόνας παρακλητικῶν καὶ ἐξηγημένους εἰς τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, μύθους **Αἰσώπου**, τετράστιχα **Γαβριίου Ἑλληνο**, ἐπιστολάς **Θεαφύρων ποιητῶν** καὶ **θεδασκάλων** ἐρμηνευομένας, χρηστοθήβειαν αὐτῶν, λόγους **Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου**, τετράστιχα ἑτέρων φιλοσόφων ἐρμηνευόμενα, μεγαλυνάρια εἰς τὴν μνήμην ἁγίων, πραγματείας ἐκκλησιαστικὰς καὶ διάλογον περὶ χριστιανικῆς θρησκείας μεταξὺ διδασκάλου καὶ μαθητοῦ».

Εἶνε δὲ λεπτομερέστερον τὰ ἐν τῷ κώδικι περιλαμβανόμενα τάδε 1 (φ. 86)· «Περὶ κτίσεως ὀρατῆς» ἔχον κεφάλαια Περὶ οὐρανοῦ, Περὶ σελήνης, Οἴκου πλανητῶν καὶ Περὶ πελαγῶν. Προηγούνται δὲ τούτων ἀπὸ φ. 4α σχήματ' ἀναφερόμενα εἰς τὰ εἰρημένα κεφάλαια καὶ τούτων Προσευχὴ εἰς τὴν Θεοτόκον.— 2 (φ. 14α). «Κανὼν ἐγκωμιστικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».— 3 (φ. 176β). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον».— 4 (φ. 20α). Τροπάρια εἰς τὸν ὁσιον Στυλιανόν.— 5 (φ. 29α) **Χρυσόστομον** εἰς Εὐτρόκιον.— 6 (φ. 34α). **Κοσμά** Κανὼν εἰς τὴν Κοίμησιν.— 7 (φ. 44α). **Τοῦ αὐτοῦ** Κανὼν εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Σωτῆρος.— 8 (φ. 53β). Τὰ τροπάρια «Στίργειν μὲν ἡμᾶς» καὶ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι» μετὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῶν.— 9 (φ. 54α). **Αἰσώπου** μῦθοι μετὰ διαστίχου ἐρμηνείας.— 10 (φ. 63α). **Βαβριίου** Τετράστιχα.— 11 (φ. 73α). «**Κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου** Τετράστιχα ἱερατικὰ εἰς τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ Ἱαλακῇ Γραφῇ».— 12 (φ. 76β).

«Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Περί τῶν τοῦ βίου ὁδῶν», — 13 (φ. 79α). Ἐπιτομή τοῦ διακόνου Ἐκθίσις κεφαλαίων, ὧν τὰ 11-15 μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. — 14 (φ. 98α). «Διά τὰ δώδεκα ὄρη τῆς γῆς». Ἀρχ. Δώδεκα βουνά μεγάλα εἶνε. — 15 (φ. 99β). Τροπάρια Πῶς σου τὴν χάριν. — 16 (φ. 100α). Ἀπολυτικά καὶ μεγαλυνάρια. — 17 (φ. 101α). Ἀγιωνίου Βυζαντίου Χρηστοθήσια μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. — 18 (φ. 121α) Γρηγορίου Θεολόγου Τετράστιχα μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. Ἐπί ἔτους 1815 ἐν μηνί Σεπτεμβρίου. — 19 (φ. 131α). «Ἐπιστολαὶ Θεοφίλου Κορυθαλλέως». — 20 (φ. 137α). Γρηγορίου Θεολόγου Ἐπιστολαί. — 21 (φ. 151β). «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου». — 22 (φ. 173β). Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου Ἐπιστολαί, ὧν αἱ ὑπ' ἀρ. 20-24 μετὰ σημειώσεων ἑρμηνευτικῶν ἐν τῇ ᾠχ. — 23 (φ. 186β). Ἀναγνώστου Παπαγιαννοπούλου Ἐπιστολαὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, αἱ μὲν ἄλλαι ἀνεπίγραφαι, μία «Τῶν ἐλλογιμωτάτων κυρίῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ», ἄλλη «Κωνσταντίνῳ τῷ σοφολογιωτάτῳ», ἄλλη Ἰωάννῃ τῷ σοφολογιωτάτῳ καὶ νοταρίῳ». — 24 (φ. 192α) «Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀλλογιμωτάτου ἐν διδασκαλίᾳ ἀρίστου τῆς περιφήμου αὐθεντικῆς σχολῆς τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἐπιστάτου κυρίου Γεωργίου Λόγος εἰς τὴν πρὸς θεὸν ἀποδημίαν τοῦ ἡγαίου κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου βοσβόνδα». Ἀρχ. Ἄνθρωπος ματαιότητι ὁμοιωθῆν. — 25 (φ. 193α). Ἀναγνώστου Παπαγιαννοπούλου Τύποι ἐπιστολῶν. — 26 (φ. 202β). «Μεγαλυνάρια εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». — 27 (φ. 203α). Ἐπιστολαί, ἐν αἷς καὶ Ἀναγνώστου Ἱεροπαίδος 1812 Ἰουλίου 20. — 28 (φ. 205α). «Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην» μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. — 29 (φ. 213β). Ἀναγνώστου Ἐπιστολαὶ 1810 Ἰουλίου 20. — 30 (φ. 214α) «Στίχοι διὰ τὸν κυρίκαυτον ναὸν τοῦ Σωτήρος εἰς Φουρνᾶν».

Ἀρχ. Σῶτέρ μου δός μοι σύνεσιν ἵνα στιχοποιήσω τὸν ἐμπροσθὸν τοῦ σου ναοῦ μεγάλως νὰ θρηνήσω.
— 31 (φ. 216α). «Λόγος ἐγκωμιαστικός... εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου καὶ περὶ ἐξομολογήσεως» ἐκφωνηθεὶς τῷ 1810. Ἀρχ. Ἐπρεπε τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. — 32 (φ. 218α). «Λόγος πανηγυρικός εἰς τὸ γενέσιον τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ περὶ τῆς ἱεραῆ μεταλήψεως ἰδιωτικῆ καὶ περὶ φράσει». Ἀρχ. Τίς ἢ πολλὴ συνέλευσις καὶ συνάθροισις. — 33 (φ. 220β). «Εὐχὴ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον» μετὰ διορθώσεων ὑπὸ νεωτέρας χειρὸς. — 34 (φ. 223α). Δουκιανοῦ Περί τοῦ ἑνοκίου μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. — 35 (φ. 232α). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Λόγος μετὰ διαστίχου ἑρμηνείας. Ἀρχ. Τίς ἢ τυραννίς. — 36 (φ. 246α). «Λόγος ἐγκωμιαστικός εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον». Ἀρχ. Πτολεμαῖος ἐκεῖνος ὁ Φιλάδελφος. Ἐν τέλει ἰδιόμελα εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, ἄλλη χεῖρὶ γεγραμμένα. — 37 (φ. 256α). «Γράμμα ἡγουμένου πρὸς τοὺς Χριστιανούς δι' ἐλεημοσύνην μοναστηρίου». — 38 (φ. 257α). Τροπάρια. — 39 (φ. 258α). «Στίχοι εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Κυρίου παρουσίαν» γεγραμμένοι καταλογάδην. — 40 (φ. 264α). Δέησις κατ' ἐρώτησιν καὶ διάλεξιν. — 41 (φ. 266α). «Περὶ συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. Εἶναι ἐκ θεοῦ συνθεμένος ὁ ἄνθρωπος. — 42 (φ. 266β). Συνταγαί. — 43 (φ. 268α). Εὐχὴ. Ἀρχ. Τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. — 44 (φ. 268α). Περὶ ὑποστάσεως τοῦ Χριστοῦ. — 45 (φ. 268β). Περὶ τοῦ φανταστικοῦ. — 46 (φ. 269α). Περὶ τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. — 47 (φ. 270α). Βασιλείου τοῦ μεγάλου Εἰς Βαρλαάμ μάρτυρα. — 48 (φ. 272α). Ἐπιστολαὶ πέντε, ὧν ἡ α' καὶ ε' ἀνεπίγραφαι, ἡ β' Ἰωάνναφ ἱερομονάχου, ἡ γ' Σεραφεῖμ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, ἡ δ' Ἰωάννου Ἀναγνώ-

στοπούλου τοῦ ἐκ Νεαχωρίου. — 49 (φ. 273α). «Πῶς νὰ κατασκευάζῃς καθάρσιον». — 50 (φ. 273α). «Περὶ θυροῦ». — 51 (φ. 273β). Ἀριθμητικοὶ πίνακες πρὸς εἰρεσιν χρονολογικῶν. — 52 (φ. 274α). «Μεγαλυνάρια εἰς τὰς ἐπισήμους τῶν ἑορτῶν». — 53 (φ. 275β). Μαγικά λόγια. — 54 (φ. 276α). Ἐπιστολὴ ἀρχιεπίου περὶ παραγωγῆς ἐλεημοσύνης. — 55 (φ. 276β). «Περὶ τοῦ πάθους τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου». — 56 (φ. 277α). «Περὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ καθόδου». Ἀρχ. Κάτεισιν εἰς τὸν Ἄδην ψυχὴ τεθρονημένη. — 57 (φ. 277β). «Περὶ λύπης». — 58 (φ. 278α). «Χριστιανικὴ διδασκαλία». — 59 (φ. 290α). «Παραβολαὶ ἐκ τῆς ἔθιμης ἀνθολογίας» ἐν στίχοις. — 60 (φ. 291α). «Καθὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». — 61 (φ. 294β). «Λίνγμα». — 62 (φ. 294β). «Στίχοι ἱαμβικοὶ τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ». — 63 (φ. 294β). Ἐπιστολὴ. — 64 (φ. 295β). Μεγαλυνάρια εἰς ἁγίους.

Ἐν τῷ φ. 249α μίανται ἀγράφοι Εὐχὴ ὑπὸ νεωτάτης χειρός. Ἐν δὲ φ. 269β ἑολογραφία τοῦ ἁγίου Διονυσίου ἐκ βωσικοῦ ἐντόπου.

Στάχσις ἀπλῆ βυραίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

125.

Χαρτ. 0,235×0,168. Αἰῶνος XVIII (φ. 466).

Θεοφίλου Κορυθαλλέως Ὑπομνήματα εἰς τὸ Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως Ἀριστοτέλους.

α' (φ. 4α). «Εἰς φιλοσοφίαν προδιδόχης». — β' (φ. 48β). «Ὑπομνήματα εἰς τὸ πρῶτον τῶν Περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». — γ' (φ. 166β). «Εἰς τὸ β' τῶν περὶ ἀρχῶν ὑπομνήματα». — δ' (φ. 235β). «Συνοπτικαὶ ὑπομνήσεις εἰς τὸ γον τῆς περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». — ε' (φ. 260α). Εἰς τὸ δ' τῶν φυσικῶν, ὑπομνήσεις συνοπτικαί. — ς' (φ. 285β). «Εἰς τὸ ε' τῶν φυσικῶν ὑπομνήματα». — ζ' (φ. 325β). «Εἰς τὸ ς' τοῦ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως». — η' (φ. 370α). «Τὴν ἰδδόμεν ἑνδείξω τῶν περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλίον». — θ' (φ. 400β). «Βιβλίον ηον εἰς τὸ περὶ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως».

Στάχσις βυραίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων καὶ λειψάνων δύο κομδίων.

126.

Χαρτ. 0,23×0,18. Αἰῶνος XVIII (φ. 46).

1 (φ. 7α-35α). **Στεφάνου Ἀλεξανδρείως οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου Περὶ τῆς ἱερᾶς τέχνης εἰς πράξεις ἐννέα, ὧν ἡ ἐνάτη πρὸς Ἡράκλειον τὸν βασιλεῖα.**

Προτάσσεται «Περὶληψίς τῶν κεφαλαίων τοῦ παρόντος περὶ τῆς ἱερᾶς τέχνης συντάγματος πεποιημένη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀντιγραφικοῦ Ἱεροθέου Ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Σμύρνης».

Ἐν φ. 356 Τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἡράκλειον.

(φ. 36^α) «**Χυνοσίου φιλοσόφου** πρὸς Διόσκουρον. Εἰς Βιβλία Δημοκρίτου Ὀμιλίαι **Διοσκούρου** τοῦ μεγάλου Σεράπιδος τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θεοῦ συνευδοκοῦντος ».

3 (φ. 40^α) Ἐπιστολὴ **Ἡλιοδώρου φιλοσόφου** πρὸς Θεοδοσίον τὸν μέγαν βασιλιά περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης ἰαμβικῶ μετρῶ ».

Στίχοι 256. Ἄρχ.

Σκῆπτρα γαίης μέδοντες ὡς πανέμφρονες.

Τὰ φ. 16, 36, 56, 6α, 446 καὶ 45α ἄγραφα. Ἐν φ. 1α «**Σημειώματα** περὶ μεταλλῶν καὶ ἄλλαι τινὲς σημειώσεις. Ἐν φ. 2α «**Ἐκ τῆς ὀριστικῆς τῶν ὄντων ὀρισμοὶ** τινῶν εἰδῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ βίβλις ἀναφερομένων ». Ἐν φ. 26 καὶ 3α Ὀρισμοὶ περὶ πλανητῶν καὶ χυμῶν. Ἐν φ. 46β διάφοροι σημειώσεις. Ἐν δὲ τῷ τέλει Ἐκ τῶν τοῦ Νικολάου Δημητριάδου Χορτάκη Σμυρναίου, ἐγράφη ὑπὸ Διδασκάλου Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου Σμυρναίου.

Στάχσις ἐκ χαρτονίου.

127.

Χαρτ. 0,21×0,148. Αἰῶνος XV (φ. A† 175).

1 (φ. 2^α). «**Τὸ ἴσον τοῦ Τόμου τῆς ἐπιπλάστου ἐνώσεως τῆς γενοῦιας ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου**».

Ἄρχ. Εὐγένιος ἐπίσκοπος δούλος τῶν δούλων τοῦ θεοῦ εἰς ἀίδιον τοῦ πράγματος μνήμην.

Ἐν τέλει αἱ ὑπογραφαὶ συνεχιζόμεναι διὰ παρακαμπτικῶ σημείου \checkmark ἐν φ. 16.

2 (φ. 4^α). «**Ἐν ἔτει 56^ω Ἐκθέσις τοῦ Τόμου τοῦ γεγονότος κατὰ Ἰωάννου τοῦ Βίκκου παρὰ τοῦ ἀγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κὺρ Γρηγορίου τοῦ Κύπριου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἱεράς συνόδου**· αὐτῖνος ἐπιλάβοντό τινες· καὶ γέγονε πρὸς ἐκείνους ἡ ἀπάντησις ἰσχυρά ».

Ἄρχ. Ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυνδῶσα πρὸ μικροῦ ταραχῆ τε καὶ ζάλη τῆς ἐκκλησίας.

3 (φ. 10^α). Τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου κὺρ **Γρηγορίου ἀπολογία** πρὸς τὴν κατὰ τοῦ Τόμου μίμψιν ἰσχυροτάτην.

Ἄρχ. Ἀεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον τοὺς πολλὰ περὶ θεοῦ φθεγγομένους ἐθαύμαζον ἄνδρας.

4 (φ. 18^α). «**Πρακτικὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου ἧτης ἀπικατέτησε Φώτιον τὸν ἀγιωτάτον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κων.**

σταντινουπόλεως καὶ διέλυσε τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς τε παλαιᾶς καὶ νέας Ῥώμης . . . »

5 (φ. 30^a) «Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου **Θεσσαλονίκης Νείλου** λόγος ἀποδεικνύς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι· ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον εἶθελειν τοῦ ζητουμένου καθίεσθαι· τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν καὶ πατρικῶν καὶ νόμων καὶ πράξεων».

6 (φ. 39^a). «Σύνοψις τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων».

7 (φ. 40^a). «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν **Νείλου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης** ἀπάντησις σαφῆς τε καὶ σύντομος πρὸς Λατίνους ὡς περ ἐγχειρίδιόν τι προβάλλον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκείνους».

8 (φ. 42^a). «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα κατὰ Λατίνων λόγος α'».

9 (φ. 50^a) «Πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, λόγος δεύτερος».

10 (φ. 63^b). «Πρὸς τὸ συμπέρασμα, ἢ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, λόγος τρίτος».

11 (φ. 68^a). «Πρὸς τὸ συμπέρασμα, ἢ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, λόγος τέταρτος».

12 (φ. 79^b). «Ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα ἢ περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος λόγος πέμπτος».

13 (φ. 88^a). «Λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οἶονται δεικνῦναι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον καὶ προτάσεις ὁμοίως αὐτῶν, δι' ὧν συνάγειν οἶονται τοῦτο: καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου λόγοι τῶν τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, πρὸς λύσιν καὶ ἀνατροπὴν τῶν εἰρημένων· σαφέστατα καὶ διαρρήδη, διὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν διδασκάλων τῆς πίστεως, καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων δεικνύντες τοῦτο».

Ἐν τέλει (φ. 172^a): Τέλος τοῦ κατὰ Λατίνων βιβλίου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου **Θεσσαλονίκης Νείλου**.

14 (φ. 172^b). «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν μοναχοῖς

Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου Λόγος ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς τὸ πνιῦμα.

*Αρχ. Ἀληθῶς μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν. Τίλ. (κολ.)· μὴ οὕτω νοῦ καὶ φρενῶν ἐξω γενοίμεθα.

Ἐν τῷ ἐν ἀρχῇ φ. Α^α τῇ αὐτῇ χειρὶ τάδε· Κατὰ τὸ 1528^{ον} ἔτος, ὑπῆρχεν ὁ Βρυέννιος Ἰωσήφ· Κατὰ τὸ 1530^{ον} νέον ἔτος, γέγονεν ἡ ἐν Φλωρεντία σύνοδος. Ὁ κατὰ τοῦ Βέκκου Τόμος τοῦ Κυπρίου Γρηγορίου, ἐγένετο πρὸ τοῦ Βρυεννίου χρόνου ρκε. Κατωτέρω δὲ τάδε·

Ἐτει 1530^ω

Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος ὁ καὶ σοφώτατος, οὗ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἦν ὁ πατριάρχης Ἰωσήφ, καὶ ὁ Βρυέννιος Ἰωσήφ, βασιλεύσας ἔτει 2ε', κατέλειπε τὴν βασιλείαν· ἐστέφηθον δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Παλαιολόγος, ἐν τῷ ναῶ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἰωσήφ· ἐν ἔτει 1530^ω Ἰνδικτιῶνος 15 ἡμέρα Κυριακῆ τοῦ Ἀσώτου· ἐκοιμήθη δὲ Μανουὴλ ὁ βασιλεὺς μοναχὸς γεγονῶς, καὶ μετονομασθεὶς Ματθαῖος· ἐν ἔτει 1531^ω Ἰουλλίου 14^η Ἰνδικτιῶνος 8^η· ὁ δὲ Ἰωάννης ὁ βασιλεὺς ἐν ἔτει νέῳ αὐθ^ω ὑπέγραψε τῇ κατ' οἰκονομίαν δῆθεν ψευδεπιπλάστῳ ἐνώσει, τῇ γεγονυίᾳ μεταξύ Γραικῶν καὶ Λατίνων ἐν Φλωρεντίᾳ, ἦν οἱ Λατῖνοι ψευδῶς ὀγδόην ὀνομάζουσι, καὶ ταῦτα μὴ παρόντος τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς προτεθνηκότῃ·

Ἐν τῷ αὐτῷ φ. Α^α χειρὶ νεωτέρᾳ· Ἐτοῦτο το βιβλίον εἶναι τοῦ ἁγίου Σίμωνος Πέτρας καὶ Βιδάλιον πάνυ ὀρέων ἐναντίον τοῦ αἰρετηκοῦ πάπα καὶ τῶν κακωδόξων Λατοίνων.

Στάχως διὰ περγαμηνῆς.

128.

Χαρτ. Αἰῶνος. XIX.

**Ἰωάννου Ν. Σταματέλου, σχολάρχου Λευκάδος, δικα-
τρία χειρόγραφα τσύχη.**

128^{Α'}. 0,239×0,211 (φ. 11).

1 (φ. 1α). * Συμπλήρωμα εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν τοῦ Κ. Σάβα ὑπὸ Ἰω. Ν. Σταματέλου *.

Ἐπίτομοι βιογραφίαι λογίων τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἔχουσαι πηγὰς κατὰ μὲν τὸ φ. 3β τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τοῦ Μελετίου, κατὰ δὲ τὸ φ. 1α τὴν Χρονολογίαν τοῦ Κυριακοῦ Μεληρρότου, κατὰ δὲ τὸ φ. 4α τὴν Ist. della Valachia ὑπὸ Anton Maria del Chiaro.

- 2 (φ. 6α). «Ανεκδότα βιογραφικά Λευκάδος τοῦ 17' καὶ 1η' αἰῶνος».
Μικρὸς πρόλογος καὶ δοκίμια, ὧν τινὰ διαγεγραμμένα.
- 3 (φ. 11α). Ἰω. Σταματέλου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀριστοτέλην [Βαλαωρίτην] περὶ συγγραφῆς περὶ Λευκάδος.
- 4 (φ. 116). Ἐλάχιστα περὶ δύο λευκαδικῶν ἀνεκδότων ποιημάτων περιελθόντων εἰς χεῖρας τοῦ Ἰω. Σταματέλου.
- 5 (φ. 116). «Αἱ ἐν Πελοποννήσῳ σκυωρίαί . . .» Ὀλίγα ὡς ἐν προλόγῳ περὶ τοῦ χειρογράφου τούτου, περὶ οὗ ἴδε κατωτέρω ἐν 128 Γ' 1.
Τὸ τεῦχος ταῦτα κακόγραφον, δυσανάγνωστον καὶ πως ἐφθαρμένον. Πολλαχοῦ πολλὰ διαγεγραμμένα.

128 Β'. 0,293×0,244 (φ. 9).

- 1 (φ. 1α). «Τεῦχος Β'. — Μισαίωνικὰ Ἀνεκδότα ἀφορῶντα τὴν Λευκάδα».
Περιλαμβάνονται α' (φ. 1α) «Α'. Λόγιοι ἄνδρες». Ἐκτενεστέρα ἔκθις μετὰ προσθηκῶν τῶν ἐν 128 Α' 1 μετ' ἀνεκδότων ἐπιγραμμάτων αὐτῶν καὶ ἄλλων ποιημάτων ἐκ χειρογράφων. — β' (φ. 6α). «Β'. Πατριαρχικά γράμματα». Δύο, Ἰωαννικίου Γ' καὶ Παρθενίου Δ' Κωνσταντινουπόλεως, ἐν ἀποσπάσματι. — γ' (φ. 6β). «Γ' Ἱστορικά Μνημεῖα». Τρεῖς ἱστορικαὶ χρονολογίαι ἀποκείμεναι ἐν χειρογράφοις μονῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐν Λευκάδῃ. — δ' (φ. 6β). «Δ'. Ἐπιτύμβιοι ἐπιγραφαὶ» Λευκάδος ἐξ. — ε' (φ. 96). Ἰω. Σταματέλου Ἐπιστολὴ.
Τὰ φ. 7α-9α ἔγραφα. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς «Τεῦχος Β'» ἐμφαίνεται ἡ ὕπαρξις καὶ Τεύχους Α' ὁμοίως ὕλης, ὅποσον εἶναι πιθανῶς τὸ 128 Α'.

128 Γ'. 0,21×0,15 (φ. 24).

- 1 (φ. 1α). «Ἀρχαιολογικὴ ὕλη περὶ τῆς νήσου τῶν Ταφίων 1851».
- 2 (φ. 2α). «Ἀρχαιολογικὴ ὕλη περὶ Τάφου νήσου» ἐκ διαφόρων πηγῶν, ἀρχαίων συγγραφέων, ἐπιγραφῶν κτλ.
- 3 (φ. 13α). «Τῶν Ἑλληνίδων τὰ διασωθέντα ἐπιγράμματα».
- 4 (φ. 136). Ἰω. Ν. Σταματέλου Λόγος, οὗ ἔγγραφη μόνη ἡ ἀρχή.
- 5 (φ. 14α). «Οἱ διάσημοι ἄνδρες τῆς ἀρχαίας Λευκάδος». Κατάλογος ὀνομάτων.
- 6 (φ. 15α). «Συλλογὴ λευκαδικῶν ἠθῶν, ἰθίμων, παροιμιῶν, γνωμῶν...»
- 7 (φ. 18α). Ἄτακτα ἀρχαιολογικά, ἐπιγραφαὶ καὶ σημειώματα πρὸς συγγραφὴν «Ἱστορ. Ἀρχ. Καλλιτ.».
- 8 (φ. 21α). «Παροιμαίαι». Συνέχεια τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 6.
- 9 (φ. 246). «Διάφορα μέτρα τῆς νέας ἑλληνικῆς ποιήσεως».
- Τὸ φ. 21 παρὲνθετον καὶ ἀπρόσρακτον. Τὰ δὲ φ. 206 καὶ 24α ἔγραφα. Τὰ ἐν φ. 246 γεγραμμένα ἀντιστρόφως πρὸς τὴν ὄλην γραφὴν τοῦ τεύχους. Τὸ ὅλον τεῦχος ἀτάκτως γεγραμμένον.

128 Δ'. 0,18×0,15 (φ. 6).

- 1 (φ. 1α). «Περιγραφή ἀρχαίων ἑλληνικῶν χειρογράφων, περιελθόντων εἰς χεῖρας Ἰω. Ν. Σταματέλου σχολάρχου».
Μόνον πρόλογος καὶ περιγραφή δύο κωδίκων, ὧν ὁ μὲν περιεῖχε «Γεωσίμου Βλά-

χου εἰς τὸ Β' καὶ Γ' βιβλίον τῶν Μετεωρολογικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους *Ζητήματα*, ὃ δὲ ἦτο *Μελετίου Ἀγιοτριώνητου* «*Ἑρμηνεία σύντομος περὶ φύσεως τοῦ ἀνθρώπου*».

2 (φ. 26). Κατάλογος τῶν ἐπιστολῶν λογίων καὶ ἀρχιερέων.

Αἱ ὀκτώ τῶν ἐπιστολῶν τούτων μετὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1 περιγραφῆς ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἑφημερίδι Φιλομαθῶν Περ. Β' Τόμ. ΙΔ' σ. 59-64, 72, 74, 94-95, 127-8, 140-3.

3 (φ. 5α). Συναξία ἀνεκδότων βιογραφικῶν Λευκάδος, ἀκέφαλος καὶ ἀτάκτως ἠριθμημένη.

Πρβλ. 128 Α', 2 καὶ 128 Β', 1.

Τὰ φ. 4α καὶ 6β ἄγραφα. Τὰ δὲ φ. 5 καὶ 6 ἀντιστρόφως γεγραμμένα. Τὸ τεῦχος τὰ μάλιστα κακῶς γραφόν.

128 Β'. 0,21×0,15 (φ. 28).

1 (φ. 3α). «Περὶ φιλίας ἀνέκδοτος διατριβὴ *Εὐγενίου Βουλγάρεως*, λατινιστὶ μεταφρασθεῖσα, περιελθούσα εἰς χεῖρας I. N. Σταματέλου».

Ἐν 9. 1α Ἐμαθον ὅτι ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ἡλ. Τανταλίδου. Πράγματι δ' ἐξεδόθη τῶ αὐτῶν μετὰ προλόγου, σχολίων, ἰαμβικῶν ἐπιγραμμάτων καὶ ἐπιμέτρων.

2 (φ. 21 α). «Διάλογος *Μαξίμου Μαργουνίου* ταπεινοῦ Κυθήρων ἐπισκόπου».

Ἐν φ. 206. Τὸ ἀντικρυ χειρόγραφον μοι φαίνεται διόλου ἀνέκδοτον καθότι δὲν περιλαμβάνεται ὑπὸ Κ. Σάθα (Νεοελ. Φιλ. σελ. 216) εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Μαργουνίου.

3 (φ. 186). Βιογραφικαὶ σημειώσεις περὶ Χριστοφόρου Κοντοῦ † 1872.

Ταῦτα ὡς ἐν προλόγῳ ἔργου τοῦ Χριστ. Κοντοῦ περὶ τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας τῆς Ἀκαρνανίας, περιελθόντος εἰς χεῖρας τοῦ Σταματέλου, ὅπερ οὗτος ἐσκόπει νὰ ἐκδώσῃ.

Πρβλ. Ἑθνικῆς βιβλιοθήκης Ἀθηνῶν κῶδ. 1283 «*Αἰτωλία καὶ Ἀκαρνανία τοῦ μεσαιῶνος ὑπὸ Χριστοφόρου Κοντοῦ*».

4 (φ. 20α). «Περὶ Αἰσχύλου».

Ἀντιγραφή τῶν τοῦ *Σουΐδα* ἐν λ. Αἰσχύλος.

Ἐν φ. 2 καὶ 3α δοκίμια ἐπιστολῆς τοῦ Σταματέλου πρὸς τὸν Σύλλογον Πανασσῶν περὶ δημοσιεύσεως ἐν τῷ περιοδικῷ αὐτοῦ τοῦ «*Νέου Κουβαρά*», μεγάλου κώδικος ἐκ πολλῶν χειρογράφων εἰς χεῖρας αὐτοῦ περιελθόντος καὶ οὕτως ὑπ' αὐτοῦ ὀνομασθέντος.

Τὰ φ. 20α-28α ἀντιστρόφως γεγραμμένα· οὕτω δὲ καὶ ἠριθμήθησαν.

128 Γ'. 0,21×0,15 (φ. 61).

1 (φ. 1α). «Ἐπιστολὴ συμβουλευτικὴ διὰ τοῦς ἐν Πελοποννήσῳ Γράτκοις, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου *Λατίνου ἀρχιεπισκόπου Καρλίνη* τοῦ ἐν Ναυπλίου. Γέγονε δὲ κατὰ τὸ αἶψα καὶ ἐπέμθη τῷ Μακαριωτάτῳ Πάπῃ Ρώμης καὶ τῇ γαληνοτάτῃ τῶν Ἑνετῶν Ἀριστοκρατίᾳ».

Ἐν φ. 2α Ἐξεδόθη παρὰ τοῦ Ἰωάννου Ν. Σταματέλου ἐν τῷ «*Πανασσῶ*» (Τόμ. Β', 1878, σ. 465-476).

2 (φ. 13α). «Συνοδικὴ καθαιρέσις τοῦ ἀποστατήσαντος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγίας τοῦ

Χριστοῦ ἐκκλησίας Μελετίου Τυπάλδου, τοῦ ἐν ταῖς κλιναῖς Ἐπιστάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφίας, χρηματίσαντος ἐν τῷ πανσέπτῳ ναφῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου τῶν Ῥωμαίων. Ἐπέμφθη δὲ εἰς τὸν τότε παναιδεσμιώτατον Μέγα Πρωτοπαπᾶν Κερκύρας κ. κ. Ἀναστάσιον Αὐλωνίτην διὰ τοῦ πανίερωτάτου Ἰωαννίνων κ. κ. Κλήμεντος ».

Ἐν φ. 13α. 1873. Ἐξεδόθη τοῦτο ἐν Βενετία εἰς τὴν «Χρυσάλλίδα», στείλαντος ἐμοῦ ἀντίγραφον εἰς τὸν Κον. Ἰωάν. Βελοῦδον. (Ἐτ. 17', 1873, σ. 66-78).

Ἐν φ. 1α καὶ 2α λέγεται περὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 1 καὶ 2. Ἐκ τινος χειρογράφου, ὅπερ κατέχει ὁ Ἰωάννης Ἱερεὺς Χρυσοδιτζάνος ἐκ χωρίου Βουρνικά τοῦ δήμου Εὐγείρου καὶ τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἐγένετο διὰ χειρὸς Ἰωάννου Ἱερέως Χρυσοδιτζάνου, προπάππου τοῦ κατέχοντος ὁμωνύμου, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ αψξ' ἐν μηνὶ Μαίῳ κτλ.

3 (φ. 21α). Ἐπιστολὴ «τῶν τροφίμων τοῦ Φλαγγινανοῦ Ἑλληνομουσίου πρὸς τὸν Μελέτιον Τυπάλδον, Μητροπολίτην Φιλαδελφίας ».

Ἐν φ. 22α. Ἐδημοσίευσεν ἐν Πανδώρα [Τόμ. Ζ'] τὸ 1856 Σεπτεμβρίου (ἢ Ὀκτωβρίου) 15, ὑπ' ἀρ. 158 [σ. 335-6].

4 (φ. 23α). «Κεφάλαια» ἰγκυκλίου ἰγγράφου «*Ἀβρααμίου Ἀρχιεπισκόπου Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης* πρὸς ἄρσιν ἀτοπημάτων καὶ κακῶν συνηθειῶν ».

Ἀρχ. Ἐπειδὴ καὶ μὲ τὴν παράδοσιν τῶν ἱερῶν κανόνων. Μένει κωδόν. Ἐν φ. 256. Τὰ λοιπὰ λείπουσιν.

Ἐν φ. 23α. Ἐκ τινος χειρογράφου, ὅπερ διακατέχει ὁ Ἱερεὺς Γεράσιμος Σκληρός. Ἀντεγράφη δὲ τὸ ἔτος αψοε' (1776) παρὰ τινος Νικολάου Ἱερομονάχου Βρετοῦ ἐκ τῆς νήσου Ἰθάκης, ἐκ κώμης Ἐξοχῆς.

5 (φ. 26α). «Νόμος Καλλινίκου Ἱερομονάχου...»

Μόνον ἡ ἐπιγραφή καὶ τὸ σημείωμα τότε. Ἐκ τινος χειρογράφου τηρουμένου εἰς τὴν ἐν Λευκάδι μονὴν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Πεφανερωμένης.

6 (φ. 26β). «*Τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ* ἡ διδαχὴ».

Ἐν φ. 26β. Σημ. Αὕτη ἐξεδόθη ἐν Κερκύρα τὸ 1863 ὑπὸ τοῦ Νικολ. Προεδυτέρου τοῦ Αὐλωνίτου καὶ τὸ σημείωμα τότε. Ἐκ τινος χειρογράφου τηρουμένου εἰς χεῖρας τοῦ Β. Σκληροῦ ἐκ Μαραντοχωρίου τοῦ δήμου Εὐγείρου. Ἀντεγράφη δὲ ὑπὸ ἀγνώστου χειρὸς τὸ 1780.

7 φ. 356) «*Διδαχὴ τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ Βα.*»

Ἐν φ. 356. Αὕτη ἡ διδαχὴ μένει εἰσέτι ἀνέκδοτος παρ' ἐμοί. Νεώταται δὲ τὸ ἐνταῦθα ἀντίγραφον. Καὶ ὁ Σάββας δὲ λέγει ἐν Νεοελλ. Φιλολογίᾳ σ. 491, ὅτι εὑρήται παρ' αὐτῷ χειρόγραφον ταύτης τῆς διδαχῆς.

8 (φ. 51α) «*Ἐπιγραφή ἀρχαία ἀντιγραφείσα ἐκ τοῦ πρωτοτύπου* ».

9 (φ. 52α). «*Τραγοῦδι εἰς τὸν σεισμόν τῆς Λευκάδος τοῦ 1825 παρὰ Βλασίου Σταφανίτου* ».

Ἐν φ. 53α. Τὸ πρωτότυπον ὑπάρχει εἰς χεῖρας τοῦ Κον. Βασιλ. Ἀσκέλου.

10 (φ. 53α). Περιγραφή ἀνεκδότου κώδικος ὑπὸ τοῦ Σταματίου, οὗ ἐν τῇ Τέλει καὶ τῷ θεῷ δόξα, 1738, Ἰουλίου 31. Ὁ πόνος Νικήτα τοῦ καὶ προεδυτέρου καὶ ἡ ἀντιγραφὴ Ζακχαίου Ἱερομονάχου.

Ὁ κώδιξ περιέχει α') « Περὶ αἰτίας, περὶ τῆς νόσος καθάρσεως καὶ περὶ ἀγάπης καὶ τελειώσεως βίου » ὑπὸ Νικητῆ προεσβυτέρου εἰς τρία μέρη, ὧν ἕκαστον ἐκ κεφαλαίων ρ' β') Δεκαεπτὰ ἰατρικῆς συμβουλῆς (ἰατροσόφια). Τὸ ἔργον τοῦ Νικητῆ καὶ τὰ τέσσαρα πρῶτα τῶν ἰατροσοφῶν ἀντιγεγραμμένα χειρὶ Ζαχαρίου Ἱερομονάχου, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ ἄλλης χειρός.

11 (φ. 55α). « Χειρόγραφον εἰς τὸν ναόν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ ».

Κατὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ Σταματέλου ἐν τῷ κώδιξι τούτῳ περιέχονται « Α'. Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (ἐκδομένη). — Β'. Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαρολάμπου τοῦ θαυματουργοῦ (ἐκδομένη). — Γ'. Ἀκολουθία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς μερδιωίτης (sic) ὅτε τὸν παράλυτον ἤγειρε (ἐκδομένη). — Δ'. Ἀκολουθία τοῦ πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ θαυματουργοῦ (ἀνέκδοτος). — Ε'. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτορος καὶ Βικεντίου καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ φρουκώδου σεισμοῦ, γεγονότος ἐν τῇ νήσῳ (sic) Λευκάδος καὶ Ἁγίας Μαύρας, κατὰ τοὺς 1704, ἀπὸ Χριστοῦ, εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἐξωχωτάτου αὐθεντοῦ Πέτρου Μπρεγαδῖν ἐστραζορδιναρίου (ἀνέκδοτος). »

« ΣΤ'. Ἐγκώμια φελλόμενα ἐν τῇ ἀγρυκνίᾳ μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἀροῦμου εἰς τοὺς ἁγίους ἐνδόξους μάρτυρας Μηνᾶν, Βίκτορα καὶ Βικέντιον (ἀνέκδοτα). — Ζ'. Ἐπιστολὴ *Ἐυσταθίου Ἱερέως Σταϊκοπούλου* πρὸς Ἀρχιεπίσκοπον Λευκάδος καὶ Ἁγίας Μαύρας Κον Διονύσιον Κόνδαρην, περὶ ἐγκρίσεως τῆς ὑπὸ Γεωργίου Ζαμπέλη γενομένης ἀκολουθίας τῶν τριῶν ἀνωτέρω ἁγίων καὶ ἐγκύκλιος τοῦ εἰρημένου ἐπισκόπου ἐγκρίνουσα καὶ δημοσιεύουσα τῷ κοινῷ τὴν ἀκολουθίαν ταύτην (ἀνέκδοτα καὶ ἅπαντα ἀντιγραφόμενα ἐνταῦθα). — Η'. Καθίσματα τῆς ἁγίας ἐνδόξου ὀσιοκαρθινομήτορος καὶ ἀθλοφόρου τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς (ἀνέκδοτα). — Θ'. Δύο μεγαλυνάρια, τὸ ἐν εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν καὶ τὸ ἕτερον εἰς τὴν Ἁγίαν Μαύραν. »

12 (φ. 58α). « Χειρόγραφος σημειώσις εὑρισκομένη εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα τῆς Ἰλιάδος Ὀμήρου, μεταρρυθμισθείσης ὑπὸ Νικολάου Λουκάνου, ἐκδ. Βενετίας. 1526. »

Περιλαμβάνονται τέσσαρα χρονικὰ σημειώματα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περὶ τῆς ἀλώσεως Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοῦ ἀμηρᾶ Μεχμέτη, τὰ δὲ λοιπὰ ἀναφέρονται εἰς τὰ συμβάντα τῆς Κορώνης.

13 (φ. 18α). « Σημειώσεις ἐξ ἀνεκδότων χειρογράφων, συντεθείσαι ὑπὸ *Γερβασίου Ἱερομονάχου Κορνηάτου*, ἡγουμένου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς τὴν Ἰρὰν (Λευκάδος) κατὰ τὸ 1766, Δεκεμβρίου 17, ἡμέρᾳ Κυριακῇ. »

Ἐνταῦθα ἀντιγράφεται πρῶτον αὐτολεξεί τὸ χειρόγραφον τοῦ Γερβασίου, ἐν ᾧ οὗτος λέγει πῶς εὗρεν καὶ τίνας ἕνεκεν ἀντιγράψαι τὴν ἱστορίαν τῆς μονῆς, δεῦτερον δὲ πρόθεσις τῆς αὐτῆς μονῆς ἐξ εἰκοσι καὶ ἐπτὰ ὀνομάτων ἱερατικῶν.

Τὸ φ. 22 εἶνε τεμάχιον χάρτου προσκεκολλημένον ἐπὶ τοῦ φ. 216. Τὰ δὲ φ. 516, 546, 606 καὶ 61 ἄγραφα. Τὸ δ' ὅλον τεῦχος συνερραμμένον ἐκ δύο ἄλλοτε χωριστῶν τευχῶν.

138^z. 0,21×0,15 (φ. 4).

1 (φ. 1α). « Σημειώσεις ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς οἰκίας Ζαμπέλη. »

Α'. Περίοδος τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὑπὸ *Μαξίμου Ἱερομονάχου Πελοποννησίου* ἐν φχζ'. — Β'. Ἐπιτομία ἐπιγραφῆ Ἀνδρονίκου χαρτοφύλακος ἐκ Βυζαντίου [αφκ']. — Γ'. Ἐξ ἐπιγραφῶν ἐπὶ κιβωτίων περιεχόντων ἅγια λείψανα ἐκ τοῦ εὐλοῦ καὶ σώματος τοῦ Σωτήρος εὐρεθέντα ἐν τῷ Ἁγίῳ Μάρκῳ τῆς Βενετίας. Ε. Π. Π. Κ. τ. Π.

2 (φ. 26). Βιογραφία σύντομοι δεκαεννέα ἀνδρῶν, ἐξηγμένοι ἐκ τοῦ Δ' Τόμου τῆς Ἑκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τοῦ Μελετίου (σ. 67-72).

Τὸ φ. 46 ἄγραφον.

128^{κ'}. 0,21×0,15 (φ. 2).

« Παροιμίαι ἀρχαῖαι καὶ κειντέραι ».

Α' « Ὅμοιαι κατὰ λέξιν καὶ ἔννοιαν ». — Β' « Ὅμοιαι ἐν μέρει ».

128^{θ'}. 0,21×0,15 (φ. 2).

Ὁκτώ δημοτικά ᾄσματα.

Ἀκίφαλος συνέχεια συλλογῆς, ἧς λείπει ἡ ἀρχή. Ἀριθμοῦνται ἀπὸ 3-10 καὶ εἶνε τοῦ Καραϊσκάκη, Διάκου, Σπύρου Τσάμη, Γίταυρου, Γιάννου, Νίτσικα καὶ ἄλλων.

*Ὁπισθεν τοῦ φ. 1α τὸ φ. 26, ὀπισθεν δὲ τοῦ φ. 16 τὸ φ. 2α.

*Ὁ χάρτης τοῦ τεύχους ἐγχρωμος.

128^{ι'}. 0,28×0,207 (φ. 1)

« Δημοτικά ᾄσματα τῆς Λευκάδος » δύο, α' τοῦ Σπύρου Τσάμη, β' τοῦ Γίταυρου. Τὰ αὐτὰ καὶ ἐν 128^{ρ'} 5 καὶ 7 καὶ ἐν 128^{θ'} 1.

128^{ΙΑ'}. 0,21×0,15 (φ. 1).

Βιογραφία τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ καὶ περὶ τῶν διδασκῶν αὐτοῦ.

Πρόλογος πρὸς ἑκδόσιν τῆς δευτέρας διδασχῆς αὐτοῦ.

*Ἴδε ἀνωτέρω 128^{ς'} 6 καὶ 7 καὶ 128^{ΙΒ'}.

128^{ΙΒ'}. 0,23×0,21 (φ. 1).

Διαίσεις εἰς κεφάλαια τῶν διδασκῶν τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ.

*Ἴδε καὶ ἀνωτέρω 128^{ς'} 6 καὶ 7 καὶ 128^{ΙΑ'}.

Τὸ φύλλον γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ περιθωρίου ἐντύπου ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ἐπὶ ἐγχρώμου χάρτου.

129.

Χαρτ. 0,21×0,15. Αἰῶνος XV (φ. 45).

α' Ραψωδιῶν τινῶν τῆς Ἰλιάδος τοῦ Ὀμήρου [κειμένων] καὶ μεταφράσεις ἀνέκδοτος ὑπὸ ἀνωνύμου ».

Περιλαμβάνονται αἱ ραψωδίαὶ Δ-Ζ. Τούτων ἡ Δ ἀκίφαλος ἀπὸ στίχου 527 μέχρι τέλους. Ἀρχ. ... μετὰ τὸ κοντάρι εἰς τὸ λαγώνι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ὄφalon. Τῆς Ε προηγείται μία ὑπόθεσις πλήρης καὶ δύο ἀτελεῖς. Περιλαμβάνεται δὲ αὕτη ἄκρον μέχρι τοῦ στίχου 813, τῶν φ. 37α ἀπὸ τοῦ μέσου καὶ 376-44 μινόντων ἀγρά-

φων ὡς καὶ τὸ φ. 3α. Λείκουσι δὲ καὶ ἐν τῷ μεταξύ τῆς βαφειδίας ταύτης οἱ στίχοι 46-91 τοῦ κειμένου καὶ οἱ στίχοι 23-68 τῆς μεταφράσεως. Ἡ δὲ Ζ αὐξεται μόνον μέχρι τοῦ στίχου 74.

Τὰ φ. 4 καὶ 45 ἐν νεότεροις χρόνοις τεθειμένα ὡς ἐξώφυλλα ἐξ ἄλλου χαρτοῦ καὶ συνεσταχυωμένα μετὰ τοῦ κώδικος δι' ἀπλῆς προσραφῆς.

Ἡ ἐπιγραφή ἔγγραφή γαυρὶ τοῦ Ἰω. Σταματέλου, εἰς ὃν ἀνήκει ποτε ὁ κώδιξ, δωρηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Σπῆρ. Δεσάρη τῇ 10 Φεβρουαρίου 1872 κατὰ τινα ἐν φ. 1α σημείωσιν καὶ ὑπ' αὐτοῦ δωρηθεὶς τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Βουλῆς.

Κώδιξ ἀστάχωτος.

130.

Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XIX (φ. 70).

1 (φ. 1^α). Ῥητορικὴ διηρημένη εἰς κεφάλαια περὶ διαφόρων τύπων.

Ἄρχ. (ἀκέρ.) ἐρωτηματικῆς ἰδέας ἀπόδοσις, εἰ δ' οὐκ ἀπαξιωόμεθα αὐτόν.

2 (φ. 7^α) α Εἰς τὰ προγομνάσματα τοῦ Ἀφθονίου.

3 (φ. 20^α) α Περί ῥητορικῆς τέχνης εἰς βιβλία δ'.

α' (φ. 20^β). — β' (φ. 36^α). — γ' (φ. 53^α). — δ' (φ. 60^α).

Ἐν φ. 676 χρονικὰ σημεῖωματα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.

Ἐν δὲ φ. 696 Δύο τουμπία πανύ, ἑνδεκα μανδύλια, τὰ πέντε καλά, καὶ τὰ ἄλλα πρατικά· ἕνα ζευγάρι φινίκια, ἕνα ζευγάρι σκουλαρίκια· ἕνα χαχάλι· καὶ ἄλλο μὲ βαθρακόπουλα· δυὸ ἄλυστοι· ἕνα ἀσιμομάχερο καὶ ἕνας μαστραπὰς ἀσιμένιος.

Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ ἄλλο σημεῖωμα περὶ κτήτορος τοῦ κώδικος λαδόντος τὴν ἱεροσύνην εἰς τὸ ἀχ' ἦσαν.

Ἐν φ. 6α, 64α, 65β καὶ 66α δοκίμια κονδυλλίου νεωτέρας χειρός. Τὰ φ. 66, 65α, 66β καὶ 67α ἄγραφα.

Στάχωσις νεωτάτη.

131.

Χαρτ. 0,16×0,11. Αἰῶνος XVII (σ. 126).

Σύνοψις ἰσρά.

1 (φ. 2α). Εὐχαὶ καὶ τάξεις, α' (ἀκέρ.) . . . ῥήγους καὶ πυρετοῦ τριτέου καὶ τεταρτέου. β' (φ. 26) Εὐχὴ ἀγίου Μάμαντος εἰς νόσον. γ' (φ. 3α). Τάξις εἰς χωράφιον, εἰς ἀμπελῶνα ἢ εἰς κήπον. δ' (φ. 36). Εὐχὴ μεγαλομάγουρος Τρύφωνος. ε' (φ. 6β). « Εὐχὴ εἰς βασκανίαν ». ς' (φ. 7α) « Εὐχὴ εἰς πᾶ-

σαν ἀρωστίαν». — 2 (φ. 12α). «Ἀκολουθία τοῦ μικροῦ ἀγιασμοῦ». — 3 (φ. 186). «Ἀκολουθία νεκρώσιμος». — 4 (φ. 306). «Ἀκολουθία τῆς κοινῆς παρακλήσεως». — 5 (φ. 356). «Εὐαγγέλια ἐπιθιγὰ ἀναστάσιμα». — 6 (φ. 44α). «Εὐχαὶ διάφοροι». — 7 (φ. 59α). «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου». — 8 (φ. 836). Εὐχαὶ διάφοροι. — 9 (φ. 89α). «Κανὼν παρακλητικός εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». — 10 (φ. 94α). «Τὰ καθ' ἡμέραν συλλειτουργικά». — 11 (φ. 97α). Εὐχαὶ γεγραμμένα δι' ἄλλης χειρός. — 12 (φ. 995). «Τοῦ Μπαλασιίου ἤχος α'». — 13 (φ. 101α). «Κλήμεντος ἱερομονάχου ἤχος πλαγιος β'». — 14 (φ. 102α). Κανόνιον τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου. — 15 (φ. 103α). «Εἰς τὸν ἀγιασμόν». — 16 (φ. 104α). «Ἱστορία καὶ θαύματα ὅπου ἔγιναν ἐν τῇ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μεγίστῃ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου παρὰ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου». Τίτλ. (κολ.) καὶ Ἀνδρόνικον καὶ ὁ μὲν Ἰωάννης ἐδασίλευσεν εἰς τὴν Κωνσταν... .

Τὰ φ. 1 α-6, 966 καὶ 99α ἄγραφα, ἐν τινι δ' αὐτῶν δοκίμια κονδυλίου. Ἐν δὲ φ. 1α σημείωμα ἐν πολλοῖς ἐξίτηλον, ἐν ᾧ μνημονεύεται Ἰάκωβος Κεφαλλην.

Τὰ ὑπ' ἀρ. 12, 13 καὶ 15 μετὰ μουσικῶν σημείων.

Κώδιξ ἀστάχτως.

132.

Χαρτ. 0,15×0,10. Αἰῶνος XVII (φ. 125).

1 (φ. 1α). Διήγησις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ.

Ἀρχ. (ἀκέρ.). οὐκ οἶδε ποτέ· τοιοντοτρόπως γίνεται καὶ ἐκεῖ· λέγω δὲ οἱ δίκαιοι, οἱ δὲ ἁμαρτωλοὶ καὶ τοῦτο ἐστέρηνται. Τότε λέγει ὁ γέρον... .

2 (φ. 12^α). «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ Ἰωάννου καὶ Ἀρκαδίου».

3 (φ. 37^α). «Διήσις καὶ ὀπτασία ὠφέλιμος ὀρθοδόξου τινὸς Δημητρίου συγγραφίσα παρὰ Μητροφάνους ἱερομονάχου προτροπὴ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς καὶ διδασκάλου αὐτοῦ κύρου Διονυσίου καὶ ῥήτορος, τιθείσα δὲ εἰς κοινὴν φράσιν παρὰ τινος εὐτελοῦς Λαύρεντίου ἱερομονάχου».

Κατὰ τινὰ σημείωσιν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων ἐν τῇ ᾧφ τοῦ φ. 37α εἶνε ἀνέκδοτον ἔργον Μητροφάνους τοῦ Ἑπτανησίου, περὶ οὗ ἴδε Σάβα Νεοελληνικὴν φιλολογίαν σ. 232.

4 (φ. 60^β). «Ἱστορία Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ ῥήτορος, ἀσκοῦντος ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Λαύρας».

Ἐν τῇ καθωμιλημένῃ. Καὶ περὶ τούτου σημειοῦται, ὅτι εἶνε ἀνέκδοτον.

5 (φ. 63^β). Διηγήσεις θαυμάτων ἀνεπίγραφοι ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

6 (φ. 72^α). «Δαμασκηνοῦ ἀρχιερέως Λόγος περὶ τῆς φράσεως εἰς τὴν δεκάλογον τοῦ Μωυσέως».

7 (φ. 92⁶). «Θεοφάνους μοναχοῦ καὶ ῥήτορος διδασκαλία πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς περὶ τῆς φράσης εἰς τὰ δώδεκα ἄρθρα τῆς πίστεως».

8 (φ. 107^a). «Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ πρὸς μοναχοὺς ἀρχαρίους, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου Ἱερομονάχου τοῦ τοῦ Στουδίτου εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων».

9 (φ. 113⁶). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Λόγος ἀσκητικῶς, πῶς δεῖ κομίσθαι τῶν μοναχῶν, μεταφρασθεὶς παρὰ Διονυσίου Ἱερομονάχου τοῦ Στουδίτου εἰς τὸ κοινότερον εἰς ὠφέλειαν τῶν εὐρισκομένων».

Ἐκπερὸντων φύλλων μένει κολοβός. Τίτ. ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἐάν σὲ ἐγκωμιάσῃ κλείσον τὰ ὠτία σου νὰ μὴν τὸν ἀκούσης...

10 (φ. 117^a). «Διήγησις πανυ ὠφελίμος».

*Ἀρχ. Μοναχὸς κάποιος μὲ ἐδιηγῆθη λέγων.

11 (φ. 125⁶). «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ Νομοκάνονον».

*Ἀρχ. Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Τίτ. (κολ.) Καὶ λέγει τὸ Γ ἅγιον, Τὸ Παναγία τριάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν.

Ἐν τῇ κάτω φῶ τοῦ φ. 1· σημεῖωμα τετραδίου δν.

Κωδὶξ ἀετάρχως κοσμούμενος ὑπὸ ἐγχρῶμων ἐπιτίτλων καὶ ἀρχικῶν γραμμάτων.

133.

Χαρτ. 0,21×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 218).

1 (φ. 2^a). Ἀρσενίου Μονεμβασίας Ἐπιστολὴ πρὸς πάνταν Παῦλον Γ'

*Ἀρχ. Εἰκὸς πρὶν περιττῶς, μακαριώτατε πάτερ, τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος ἐξευτελίζειν.

2 (φ. 5^a). Σχόλια εἰς δράματα Εὐριπίδου.

α' (φ. 5a). Εἰς Ἑκάβην. — β' (φ. 41a). Εἰς Μήδειαν.

3 (φ. 65^a). Σχόλια εἰς Αἴαντα Σοφοκλέους.

Προτάσσεται βραχὺς βίος τοῦ Σοφοκλέους, εἰλημμένος ἐκ τοῦ Ζουίδα.

4 (φ. 99^a). «Σχόλια εἰς Προμηθεῖα Αἰσχύλου δεσμώτην».

5 (φ. 116^a). Σχόλια εἰς Πλούτον Ἀριστοφάνους.

6 (φ. 145^a). «Σχόλια Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου εἰς τὰ ἔργα τοῦ Ἡσιόδου».

7 (φ. 178⁶). «Προλεγόμενα εἰς τὰ Θεόγνιδος» καὶ σχόλια.

8 (φ. 193^α). «Ἐξηγήσεις εἰς τὸ νομοθετικὸν ποίημα τοῦ Φωκυλίδου διὰ πολιτικῶν στίχων».

Ἄρχ. Ὁ Φωκυλίδης ποιητὴς ζωὴν καὶ πολιτείαν ζήσας ἐνάρετον, καλὴν, καὶ εὐπρεπῆ, τιμίαν, καὶ ὄντως χριστοδίδακτος ἀπόστολος μεγάλος τῶν τοῦ Κυρίου ἐντολῶν ἀκροατῆς ὡς ἄλλος.

9 (φ. 20^α). «Ἐξηγήσεις εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη τοῦ Πυθαγόρου διὰ πολιτικῶν στίχων».

Ἄρχ. Τοὺς ἀθανάτους μὲν θεοὺς πρὸ πάντων νὰ θελήσῃς κατὰ τὸν νόμον τῶν θεῶν, ὡς εἶναι, νὰ τιμῆσῃς.

Προηγούμεται οἱ στίχοι οἷδε·

Ὁ Φωκυλίδης ἀρίστα· σὺ δὲ, ὦ Πυθαγόρα,
ἐλθέ καὶ δίδαξε ἡμᾶς τὰ ἐδικά σου τῶρα.

10 (φ. 201^α). «Ἀπλοελληνικαὶ ἐξηγήσεις εἰς τὰς ἠρωελεγειακὰς γνῶμας τοῦ Σόλωνος».

Ἄρχ. Ὁ Μοῦσαι αἱ οἰκοῦσαι τὸ ὄρος τῆς Πιερίας

11 (φ. 211^α). «Σχόλια εἰς τὸ α' εἰδύλλιον τοῦ Θεοκρίτου Ζαχαρίου τοῦ Ἐρητός».

Τὰ φ. 1 καὶ 178 ἄγραφα.

Κώδιξ τιλφόρωτος, ἐσταχωμένος διὰ χαρτονίου.

134.

Χαρτ. 0,243×0,17. Αἰῶνος XVIII (φ. 198).

1 (φ. 1^α). Βεκεντίου Δαμῶδοῦ «Πράξις κατὰ συντομίαν εἰς τὰς ῥητορικὰς ἑρμηνείας».

2 (φ. 28^β). Τοῦ αὐτοῦ «Προσθήκη εἰς τὴν κατὰ πράξιν ἑρμηνείαν».

3 (φ. 50). «Πραγματεία ἐπιμελεστάτη περὶ τῶν προγυμνασμάτων τῆς ῥητορικῆς τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου κυρίου Βεκεντίου Δαμῶδοῦ».

Ἐν τῷ: Κατὰ τὸ ἀψῆδ^{ον}: ἔτος τὸ σωτήριον μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 1^η γέγραπται ἡ παρούσα διὰ χειρὸς Σωτηρίου Ἱεροπαιδὸς ἐκ Μαχαλᾶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐν τῇ Κεφαλληνίᾳ.

4 (φ. 79^α) «Περὶ τοῦ τύπου καὶ τρόπου τῆς ἀξήσεως ἐκ δεξιῶν σοφιστῶν».

5 (φ. 111^α). «Προσθήκη περὶ συμβόλων».

6 (φ. 121^α). «Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ῥήτορι περιστατικῶν καλουμένων μορίων».

Ἐν φ. 123-136 σχεδιογραφήματα δένδρων τῆς κατασκευῆς τῶν διαφόρων λόγων.

7 (φ. 137^α). «Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνι μεθόδῳ γίνονται».

8 (φ. 140^β). «Τοῦ σφωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου μεγαλοπόλεως **Ἀλεξανδρείας** καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου κυρίου **Γερασίμου** Λόγος εἰς τιβνεῶτας α^{ος}».

Ἄρχ. Ἀνάμεσα εἰς τὰς πολλὰς καὶ διαφόρους αἰτίας ὅπου δίδει ἓνας κλέπτῃς.

Ἔπονται α' (φ. 143^β). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τιβνεῶτας λόγος β^{ος}» — β' (φ. 148^β). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τιβνεῶτας λόγος γ^{ος}» — δ' (φ. 151^α). «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τιβνεῶτας λόγος δ^{ος}» — ε' (φ. 153^β). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος ε^{ος}».

9 (φ. 161^α). «Εἰς τὴν κοιμῆσιν τῆς Θεοτόκου».

Ἄρχ. Καὶ ποῖος νοῦς εἶχε τόσην δύναμιν νὰ νοήσῃ τὴν ἄνοδον τῆς νύμφης τοῦ οὐρανοῦ βασιλείας.

10 (φ. 165^β). «Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου».

Ἄρχ. Ἀγκαλὰ καὶ ὑψηλῆς καὶ βαθυτάτης θεωρίας ὑπόθεσις νὰ εἶναι τὸ ζήτημα.

11 (φ. 172^α). «Λόγος περὶ ἰσομολογήσεως».

Ἄρχ. Καὶ τί τάχα νὰ εἶναι ἐκεῖνο τὸ βδέλυγμα ὅπου μᾶς λέγει ὁ Χριστός.

12 (φ. 183^α) Θέματα λόγων.

α' (φ. 183^α) «Ὅτι ὅποιος (διαγεγραμμένος) κλανᾶται ὅποιος λογιᾶζει νὰ εἶναι εὐτυχῆς ὅσον εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸν θεόν, ἐπειδὴ μόνοι οἱ ἀληθινοὶ δούλοι τοῦ θεοῦ εὐρίσκονται εἰς τὴν εὐτυχίαν». Ἄρχ. Προσίμιον. Τὸ προσίμιον ἐμπορεῖ νὰ περιέχῃ ὅτι πάντοτε ἰστάθη μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ τῶν φιλοσόφων. — β' (φ. 185^α). «Ὅτι εἶναι πολλὰ ὠφελίμων τοῦ Εὐαγγελίου τὸ κήρυγμα. — γ' (φ. 188^α). «Λόγος περὶ φυχῆς». — δ' (φ. 189^β). «Λόγος περὶ μετανοίας». — ε' (φ. 191^α). «Λόγος κατὰ πλοῦτου καὶ φιλοχρηματίας». — ζ' (φ. 193^β). «Λόγος περὶ βασάνων». — ζ' (φ. 195^β). «Λόγος πανηγυρικός εἰς τοὺς ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». — η' (φ. 196^β). «Λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμόν τῆς Θεοτόκου».

Τὰ φ. 110, 156^β-160^β, 180^β-182^β ἄγραφα.

Ἐν φ. 198^β. Τὴν 16 Νοεμβρίου 1870 Δευκάδι δωροῦμαι τὸ παρὸν εἰς τὸν φίλον μου Ἰωάννην Σταματέλον λόγῳ εὐληκρινούσας φιλίας καὶ ἀγάπης. Β. Ἀρκέλος.

Κώδιξ τιφώδρωτος καὶ ἀσάχρωτος.

135.

Χαρτ. 0,20×0,14. Αἰῶνος XVII (φ. Α - Μ† 125).

Ἐκλογή κεφαλαίων ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων, ἀλφαριθμητικῶς τετρακμίων.

Μυσοβρίτων ὄντων τῶν φύλλον Α - Μ κατὰ τὸ ἄνω ἡμῶν, λείπεται πλὴν τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ὅλου βιβλίου καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν πρώτων κεφαλαίων. Αἱ δὲ περισιζόμεναι ἔχουσιν ὡςδε· φ. Β^α «Περὶ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου». Ἀρχ. Τίς καθαρὸς ἐστὶν ἀπὸ ῥύπου. — φ. Ζ^α «Περὶ ἀρχόντων κακῶν» Ἀρχ. Ἐγκωμιαζομένων δικαίων. — φ. Η^α «Περὶ Ἀστίν . . . Ἀρταξέρξου». Ἀρχ. Ἰδέως γενόμενος. — φ. Η^β «Περὶ ἀτιμῶν ἀνδρῶν» Ἀρχ. Εὐφροσύνη δέ. — φ. Θ^α «Περὶ τοῦ Ἀχάξ βασιλέως Ἰούδα». Ἀρχ. Οὐκ ἐποίησεν Ἀχάξ. — φ. Ι^α «Περὶ ἀφροσύνης». Ἀρχ. Μὴ ἀποκρίνου ἄθρονη. — φ. Κ^α «Περὶ Βαβυλωνίου καταλύσεως». Ἀρχ. Καὶ οὐκ ἐξήτησαν. Τὰ τελευταία κεφάλαια φ. 123α «Περὶ τῆς κοινῆς ἐκκλησίας». Ἀρχ. Τὶ ὠραιοῦθησαν. — φ. 124α «Περὶ μετανοίας» Ἀρχ. Καὶ εἶπε Κύριος. — φ. 125β «Γνώμη τῶν πάλαι σοφῶν». Ἀρχ. Γρηγ. Θεοῦ διδόντος οὐδὲν ἰσχύει φθόνος.

Τὰ φ. 246, 25α, 516, 536, 67-696, 1006, 103, 1096, 1186, 119, 1206-122 ἄγραφα.

Κώδιξ ἀστάχωτος.

136.

Χαρτ. Αἰῶνος XIX.

Κώδιξ τριμερῆς περιέχων ἔργα Ἱπποκράτους γεγραμμένα διὰ χειρῶν διαφόρων.

Α'. 0,13×0,10 (φ. 6) «Ἱπποκράτους. Περὶ αἱμορροιδίων. — Περὶ ἱππιατρικῶν».

Β'. 0,20×0,135 (φ. 2). «Ἱπποκράτους περὶ Ἀνατομίας».

Γ'. 0,21×0,15 (φ. 52). Περιέχονται α' (φ. 1). «Ἱπποκράτους ὄρκος» — β' (φ. 2). «Ἱπποκράτους Ἀφορισμοί». Γεγραμμένα κατὰ δύο σελίδας, ὧν ἡ δευτέρα περιέχει ἑλληνικὴν μετάφρασιν. Ἐν τῇ κάτω ὡς ὑποσελίδιοι σημειώσεις. Καὶ ἡ μὲν μετάφρασις χωρεῖ μόνον μέχρι τοῦ φ. 36, αἱ δὲ σημειώσεις εὐρηγται μέχρι τοῦ φ. 46 καὶ μόνον πού καὶ πού ἐν τοῖς ἄλλοις φύλλοις.

137.

Χαρτ. 022×0,16. Αἰῶνος XVIII (φ. 13)

«Ζητημάτων θεολογικῶν λύσεις ἐκτεθεῖσαι παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἰωαννινοποπόλεως, κατὰ αἰχ' ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον ἀπο Χριστοῦ γεννήσεως, πρὸς τοὺς λεγομένους Ἐγλέζους, ἃς ἐκεῖνοι ἀπορήσαντες ἐζήτησαν παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας».

Κώδιξ ἀστάχωτος.

138.

Χαρτ. 0,218×0,143. Αἰῶνος XIX (φ. 8).

α Κανὼν παρακλητικός εἰς τὴν πανένδοξον θεοπρομήτορα ἁγίαν Ἄνναν.

Τὸ φ. 8 ἄγραφον.

Κωδὶς ἀστάχως.

139.

Χαρτ. 0,144×0,103. Αἰῶνος XIX (φ. 16).

Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόδα Μαυροκορδάτου ἐκ Σκαρλάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας Χρυσόβουλλον.

Αρχ. Ταῦτα πάντα τὰ κατωτέρω περιεχόμενα, τουτέστι τὸ δόσιμον τῶν μοναστηρίων, τὸ τῶν ἡγουμένων τῶν μοναστηρίων, τὸ δόσιμον τῶν ἱερέων, τὸ τῶν πρωτοπαπᾶδων εἰς τὰ ζουδέτζα. Ἐν τέλει ἀψμα Αὐγούστου :

Ἐν φ. 16α ἔκονται πλείσται ὑπογραφαὶ ἐπισκόπων.

Ἄ κωδὶς ἀστάχως.

140.

Χαρτ. 0,305×0,211. Αἰῶνος XIX (φ. 418).

Ἐπίσημα σχέδια τηλεγραφημάτων ἐκ διαφόρων ἐπαρχιῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν Ἀθήνας ὑπὸ διαφόρων Νομαρχῶν, Ἐπαρχῶν, Ὑπουργικῶν γραμματέων καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ Κυβερνητῶν πλοίων, Λιμεναρχῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν ἀπὸ 1 Μαρτίου - 7 Μαΐου 1862.

Εἶνε γεγραμμένα ἕκαστα ἐπὶ ἐπισημῶν ἐντύπων ὑποδεγμάτων.

Τὰ ἐν φ. 15 καὶ 16 τηλεγραφήματα τοῦ Νομάρχου Κυκλάδων εἶνε κρυπτογραφικά.

Στάχως νεωτάτη.

141.

Χαρτ. 0,345×0,22. Αἰῶνος XIX (φ. 53+3).

Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1862 — 8 Φεβρουαρίου 1863 μετὰ τῶν αὐτογράφων

ὑπογραφῶν τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐπικρατείας.

Τα φ. 516-556 καὶ 566 ἄγραφα.

Στάχως νεωτάτη.

142.

Χαρτ. 0,321×0,212. Αἰῶνος XIX (φ. 479).

1 (φ. 1^α). «Εἰσηγήσεις εἰς τὸ ῥωμαϊκὸν δίκαιον ὑπὸ **Κ. Φρα-
ρέτου**».

2 (φ. 278^α). **Τοῦ αὐτοῦ**. «Ἱστορία τοῦ ῥωμαϊκοῦ δικαίου». Ἐγράφησαν ὑπὸ Γ. Καρφοπούλου ἐκ Καρτερολίου τῆς Μεσσηνίας. Στάχως νεωτάτη.

143.

Χαρτ. 0,316×0,215 Αἰῶνος XIX (φ. 334).

Οἰκονομίδου Πολιτικὴ δικονομία.

Ἐγράφη ὑπὸ Μ. Καρφοπούλου τῶ 1848 καὶ 1849.

Τα φ. 1α-96, 1676-1796, 189, 271α-2736, 318, 326α-3346 ἄγραφα.

Στάχως νεωτάτη.

144.

Χαρτ. 0,35×0,24. Αἰῶνος XVIII (φ. 573)

Μελετίου Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Ἡ ἀριθμησις τῶν φύλλων παλαιά. Πλὴν δὲ τῶν ἠριθμημένων ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ 85 ἄγραφα φύλλα, ἐν δὲ τῷ τέλει 86, ὧν αἱ τρεῖς τελευταῖαι σελίδες ὡς καὶ ἡ συνεσταλαγμένη τῷ ξύλῳ τοῦ περικαλύμματος κατέχονται ὑπὸ ἀτελοῦς πίνακος τῶν περιχομένων.

Στάχως βυραίνη μεθ' ἀπλῶν ἐπιτυπωμάτων.

145.

Χαρτ. 0,413×0,254. Αἰῶνος XIX (φ. 96).

Ἰγνατίου Ἡρακλείας ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀν-

θιμον, πρὸς Μητροπολίτας, Ἐπισκόπους, Ἡγουμένους καὶ ἄλλους ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1824 μέχρι 15 Φεβρουαρίου 1832.

Τινὲς μὲν ὑλόγραφοι, τινὲς δ' ἐν περιλήψει. Εἶνε δὲ «Κόπια» (φ. 2α) αὐτοῦ τοῦ γράφαντος.

Στάχωςις βυραίνη ἀπλή.

146.

Χαρτ. 0,235×0,20. **Αἰῶνος XIX** (σ. 274.)

Πρακτικὰ συνεδριῶν τοῦ Ἑπιτελεστικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1863 μέχρι τῆς 3 Μαρτίου 1864.

Φέρουσι τὰς ἀπογράφους ὑπογραφὰς τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Ἑπιτελεστικῶν.

Ἡ ἀριθμησις τῶν σελίδων παλαιά. Πλὴν δὲ τῶν ἠριθμημένων ἐν μὲν τῇ ἀρχῇ τέσσαρες σελίδες, ἐν δὲ τῷ τέλει ἕξ ἄγραφοι.

Στάχωςις νεωτάτη.

147.

Χαρτ. 0,31×0,213. **Αἰῶνος XIX** (φ. 315).

Ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ προσωρινοῦ διοικητοῦ τῆς Σάμου **Δημητρίου Χρηστέου** ἀπὸ 2 Ἀπριλίου - 13 Σεπτεμβρίου 1829 ὑπ' ἀρ. 1 - 1217.

Τὰ φ. 1, 308, 315 ἄγραφοι.

Στάχωςις νεωτάτη.

148.

Χαρτ. 0,224×0,16. **Αἰῶνος XIX** (φ. 390).

1 (φ. 2^α). Φυσική.

2 (φ. 312^α). Ἀστρονομία.

3 (φ. 366^α). «Τῆς ποσοτικῆς ἐπὶ τινῶν τῆς Μηχανικῆς θεωρημάτων καὶ προβλημάτων ἐφαρμογὴ».

Εἶνε πιθανῶς ἔργα **Θ. Καίτη**.

Ἐν φ. 1α χειρὶ νεωτέρῳ Ἀντώνιῳ Σιώτης.

Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἐν τέλει πολλὰ φύλλα ἄγραφοι.

Στάχωςις νεωτάτη.

149.**Χαρτ. 0,245×0,185. Αἰῶνος XIX (φ. 230).**1 (φ. 3^α). « Στοιχεῖα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θεολογίας ».2 (φ. 149^α). Ἠθικὴ θεολογία.3 (φ. 272^α). Ποιμαντικὴ θεολογία.

Ἐν φ. 1436. Ἐγγραφὸν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ σχολῇ τῷ 1861 Ὀκτωβρίου 17 Ἱεροδιάκονος Μελέτιος (Π. Οἰκονόμου).

Τὰ φ. 1-3, 266, 144^α-1486, 168^α-1716 ἄγραφα.

Στάχωςις νεωτάτη.

150.**Χαρτ. 0,245×0,185 Αἰῶνος XIX (φ. 289).**1 (φ. 1^α). Θεολογικὴ ἐγκυκλοπαιδεῖα.2 (φ. 37^α). Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία.3 (φ. 244^α). Λογικὴ.

Ἐν φ. 2896. Ἐγγραφὸν ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ Ἱεροδιάκονος Μελέτιος Π. Οἰκονόμου τῷ ἡμέρᾳ τῆ 23 Ἀπριλίου διὸ καὶ δόξα τῷ συντελοῦντι θεῷ.

Τὰ φ. 8, 30^α, 366, 2356, 237^α-2426 ἄγραφα.

Στάχωςις νεωτάτη.

(*Ἐπεται συνέχεια)